

af de angivne Aarsager ydede Kommunehjælp, eller der er forløbet 2 Aar, efter at han er ophørt med at oppebære Hjælpen.

Stk. 2. Er paagældende gift og lever sammen med sin Ægtefælle, træffes den i Stk. 1 omhandlede Beslutning særskilt for Ægtefællen.

§ 307.

Stk. 1. Naar og saa længe en Person er under direkte offentlig Forsørgelse eller i øvrigt modtager Kommunehjælp til Stadighed eller af en saadan Størelse, at Hjælpen har Karakter af en egentlig Forsorg, vil Hjælpen være at betragte som Fattighjælp, medmindre Kommunalbestyrelsen efter Indstilling af det sociale Udvalg beslutter, at Hjælpen ikke skal have denne Virkning. Betragtes Hjælpen herefter som Fattighjælp, vil denne dog kun medføre den Virkning, at paagældende mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, og Hjælpen kan kræves eftergivet, naar der er forløbet 2 Aar, efter at han er ophørt med at være under egentlig Forsorg.

Stk. 2. Paa lignende Maade forholdes der overfor dem, der er sat i Bidrag efter § 9, Nr. 3, naar Bidraget ikke betales.

Stk. 3. Er paagældende gift og lever sammen med sin Ægtefælle, træffes den i Stk. 1 omhandlede Beslutning særskilt for Ægtefællen.

Stk. 4. For saa vidt der maa ydes en Person Kommunehjælp, fordi vedkommende eller den med ham (hende) samlevende Ægtefælle er indblandet i en kollektiv Arbejdsstrid, jfr. herved Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, medfører Hjælpen de i nærværende Paragrafs 1ste Stykke nævnte Fattighjælps Virkninger. Dog kan Kommunalbestyrelsen undtagelsesvis bestemme, at den ham ydede Hjælp ikke skal have disse Virkninger, naar Hjælpen maa ydes i Anledning af særlig store Forsørgerbyrder, langvarig Sygdom eller af andre den trængende utilregnelige Aarsager. Disse Forhold bliver i øvrigt ogsaa særlig at tage i Betragtning ved Afgørelser i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stykke om, at Fattighjælps Virkninger ikke skal indtræde.

§ 308.

Stk. 1. For saa vidt en Kommunalbestyrelse vedtager en Indstilling fra det sociale Udvalg i Henhold til §§ 306 og 307, er Afgørelsen endelig. Afgørelsen er ligeledes endelig, saafremt Kommunalbestyrelsen med et Flertal paa mindst $\frac{2}{3}$ af dens Medlemmer forkaster Indstillingen. Er Flertallet mindre, kan vedkommende understøttede eller dennes Ægtefælle begære Sagen forelagt for Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2. Pkt., nævnte Kommuner for Socialministeren, hvilke Myndigheders Afgørelse er endelig.

Stk. 2. De i Stk. 1 omhandlede Afgørelser kan ikke gaa ud paa, at Valgret eller Valgbarhed ikke skal bortfalde, saafremt paagældende fremtidig kan nøjes med en nærmere fastsat Hjælp, eller være knyttet til lignende Betingelser.

Stk. 3. Et Mindretal af det sociale Udvalg kan altid forlange, at Udvalget skal afgive Indstilling til Kommunalbestyrelsen i Henhold til §§ 306 og 307 vedrørende Spørgsmaalet om Bortfald af Fattighjælps Virkning.